

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 —
Negyedévre 2 — 50
Egy hónapra 1 —

Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Négy hazához pertt sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű hirdetések alk. szerint jutányos áron vételnek f. don külön beiktatást 30 kr.

Meghívás.

Debreczen sz. kir. város függetlenségi és 48-as párti választóit van szerencsénk ez uton is tisztelettel meghívni, hogy **f. hó 21-én szerdán d. n. 3 órakor a Korona vendéglő nagytermében Csapó utca 323 szám alatt** megtartandó

képviselőjelölő gyűlésre minél számosabban megjelenni sziveskedjenek.

Tárgy: **Képviselőjelölés**
1. Az I. kerületben
2. A II. kerületben
3. A III. kerületben.

Az elnökség

Thaly Kálmán megérkezett!

Debreczen, okt. 19.

(k.) Örömhír futotta be a mult héten közölt híreink s a szombaton kiragasztott plakátok nyomán Debreczen városának minden zugát s megvoltunk győződve, hogy senkire nézve sem fog hatás nélkül maradni.

Bizonyosak voltunk benne, hogy felhívásunkra már régen várt Debreczen sz. kir. város független polgársága s kapni fog az alkalmon, hogy kimutassa határtalan tiszteletét és szeretetét kitünő képviselője iránt.

El voltunk készülve rá, hogy ugy az egyesületek, mint a magánosok, öregek és fiatalok, nők és férfiak egyaránt, felölve a város lakosságának minden rétegét, részt fognak venni a diszes menében s ünnepivé teszik az ünnepiesnek elképzelt nagy napját a debreczeni függetlenségi és 48-as pártnak.

De hogy ilyen ünnepivé legyen ennyire áthassa egész Debreczen sz. kir. város polgárságának szívet az öröm és lelkesedés szent heve, hogy ilyen általános és ennyire megható legyen Debreczen sz. kir. város független polgárságát ragaszkodásának, szeretete és lelkesedésének spontán kifejezésére arra még legrózsásabb reményeink ihlett pillanataiban sem mertünk volna gondolni!

Köszönet érte derék polgárságunknak, köszönet az egész lakosságnak, — hogy minket ilyen fényes módon igazoltak!

Örömköny folul szemünkbe, repes lélek egész valónkban, ha a tegnapi bevonulásra gondolunk.

Mikor végigtekintettünk a belátha-

talán sokaságon, amely az utcán a vasúti állomástól a nagytemplomig hatalmas hullámzó áradat módjára elmorajlott, szent érzés fogta el szívünket s önkéntelenül is Jókainak az a remek mondása jutott az eszünkbe:

„Akit mi szeretünk, megvan az szeretne!”

Debreczen sz. kir. város polgársága pedig a tegnapi fogadással megmutatta, kétségtelenül újra bebizonyította hogy, hirneves képviselőjét igazán lelkéből szereti.

Ez a szeretet és ragaszkodás le sugárzott valamennyi arczról, pedig lehettek legalább 15000—20000-en, akik Thaly Kálmánt s az őt követő hosszú kocsisort részint zászlók alatt a menetben, részint a menetén kívül annak két oldalán folyton éljenezve méltóságos rendben kísérték.

Tudjuk, hogy vannak rozszakaróink akik még a kákán is csomót keresve azt fogják mondani, hogy az a nép ki-megy akárki elé s ünnepelt volna akárki mást is, — azonban gyorsan készen lehetünk a felelettel: nem a külsőség hanem a belső érzelem tette magasztossá a tegnapi ünnepet, amelyet az Isten nagy nevének dicsőítésére — szentelten kívül lelkében rendezett annak örömére, hogy Thaly Kálmán városunkba érkezett.

Ünnep az ő megérkezése Debreczen számára mindig, mert őt látván örül a mi szívünk.

Most azonban kétszeres ünnepe van Debreczen polgárságának: az egyik, hogy dr. Thaly Kálmán megjött, a másik az, hogy itt marad.

Igen mert szeretett képviselőjelöl-tünk itt marad most már közöttünk hosszabb időre s mindennap érintkezni fog velünk, az ő hűséges és ragaszkodó választóival, akiknek nagyobb kitüntetés ez, mint bármiféle rendjel, — mert Thaly Kálmán kijelentete, hogy ha kívántuk volna, ő még betegen is eljött volna hozzánk még a mult hét elején.

Mert betegséggel látogatta meg a Mindenható a mi szeretett képviselőnket s kénytelen volt visszavonulni az ország nyugoti határára, Pozsony városának falai közé, melynek gyönyörű fekvése, egészséges és életadó vidéke visszaadta neki erejét: amint erőre kelt, sietett ide mi közénk.

De tudvalevő, hogy dr. Thaly Kálmán volt annak a 7 ezredévi emlékműnek a szellemi megteremtője, amelyeket az ország 7 nevezetes helyén a magyar állam ezredéves dicsőségünk

örök emlékére felállítottott mindenikén kőbe vésve van Kálmánnak ez az érdeme

Ezen ezredévi emlékművek közül tegnap egyszerre kettőt állítottak fel: egyet épen Pozsony mellett, az ország nyugati határpontján, Dévény vég várának közelében, a másikat az ország délkeleti csucsán, a brassói Czenk-hegy 400 méter magasságban tündöklő hegyormán; helye lett volna mindkét ünnepen, maga a kormány külön hívta őt, ott is ünneplés tárgya lett volna ő, a gondolat ura s az egyik lábbadozó egészségnek épen kirándulásszerű alkalmatosság lehetett volna: s ő nem ment egyik emlékünnepre sem, hanem idejött közénk, mert Debreczen sz. kir. város függetlenségi polgársága hívta, — várta őt.

Ilyen nagy szeretettel van eltelve dr. Thaly Kálmán városunk és annak polgársága iránt, hogy ne szeretnők hát őt mi, hogyne kiáltanánk egy szívvel-
lélekkel újólag és folyvást:

Éljen dr. Thaly Kálmán, Debreczen sz. kir. város I. kerületének országgyűlési képviselője!

Isten hozta mi közibénk!

Éljen sokáig!!!

A gyülekezés.

Már 2 óra körül hullámzott a nép az utcákon, a melyet a borongós égbolt kikibujó napfény melege mellett langyos őszi szellő tett kellemessé, ezzel is csábítva a lelkesedéstől rajongó sokaságot a pályaudvar felé vezető utakra és terekre.

De a legmozgalmasabb képet a mindig hangos piacon kívül a Csapó-utca mutatta melynek derekán a Függetlenségi kör erkélyén két hatalmas zászló jelezte hogy innen indul ki a menet, itt lesz a gyülekezés.

Az egyik zászlót sokan megnézték, pedig már valamenáyen igen sokszor látták, olyan szép az: 1878-ban lepték meg vele Thaly Kálmánt a budapest-ferenczvárosi függetlenségi és 48-as érzelmű hölgyek, kik ezt a tényüket saját kezük himzésében gyönyörű aranybetűkkel örökítették meg a remek zászlón.

Fél három felé, amikor a gyülekezés idő ki volt tűzve, egymásután érkeztek meg a körhelyiség elé az egy letéklagjai zászlóik alatt s mind sűrűbben verték fel a port a polgárság daliáinak, a bandérium tagjainak szebbnél-szebb paripai.

De nemcsak az utcán, hanem fent, a Függetlenségi körben is mozgalmis volt az élet. A termék zsúfolva volt

tak, a lépcsőn alig tudtak a fel- és lefelé igyekvők kitérni egymásnak.

Legtöbb dolga azonban a kör szolgálójának volt, a ki B. Nagy János, pártunk kiváló veterán tagjának, a függ. kör elnökének felügyelete alatt a zöld leveles piros tollakat osztogatta ki az arra vágyó polgároknak.

A sokaság között fel-feltűntek pártunk előkelő tagjai, vezérlő férfiai, a kiknek megjelenése lelkes éljenzésekre buzdította a gyülekező sokaságot.

3 óra volt, mikor lekerült az emeletől a függ. kör díszes selyem lobogója s csatarendbe állottak az egyetlek. Ezalatt összegyűltek a banderisták is és — 24 — Kertész Imre vezetése alatt a menet elé rugtatott, 4 pedig Szunyogh Bertalan gyönyörű négyes fogatát vette körül, amely Kertész Jánosossal pártunk vezető alelnökével rögtön az egyetlek után indult.

A következő kocsiokba ültek: Bekény Péter, Szunyogh Bertalan, Kertész Mihály, B. Nagy János, Harangi Sándor, Kovács József, Juhasz Ignác, Kertész Kálmán, Pethő István, Pongó Lajos, L. Nagy Bálint stb. mig többen, mint dr. Sz. Szabó József Kiss Albert és mások a menetben kívül érkeztek ki vasutállomáshoz.

Mikor a menet megindult, akkor tűnt ki, hogy milyen nagy az a sokaság, amely bennünket kísért.

Amint a Csapó-utczából a Piaczra kifordultunk, gyönyörű látvány tárult elénk. A banderium már a Hugária előtt járt, mikor még mindig nem volt vége a Csapó-utczából kikanyaruló díszes kocsisornak, melynek két oldalán sűrűn egymás mellett,

ezekre menő néptömeg hullámszótt s kísért a menetet.

Az emeleti ablakokból éljenzések, kalapemelgetések, kendőlobogtatások fogadtak bennünket. A lelkesedés leírására poétatoll volna szükséges, a mi szerény riporter kalamusunk felmondja a szolgálatot.

A pályaudvar szabad részét, mire a menetet odaért, már teljesen ellepte a sokaság, annyira, hogy a tulajdonképeni utasok alig voltak képesek céljukhoz jutni.

A megérkezés.

A függetlenségi és 48-as párt fogadó küldöttsége a zárt pályaudvar bejárata előtt foglalt állást s úgy várta a vonatot.

Pontban 3 óra 48 perckor robogott be a Püspök-Ladány felől érkező személyvonat, melynek egyik első osztályu waggonjában érkezett dr. Thaly Kálmán.

Egyszerű éljenzés fogadta Thalyt, a mint a közönség meglátta a kocsis ablakában.

A középresznél kissé előbb megállott kocsis előtt zsufolva volt a sinek közötti hely, azonban mintegy parancsára egyszerre szétnyílt, hogy utat engedjen a népszerű képviseletnek s utána rögtön harsány éljenzések közt újra összezárult.

Amint Thaly Kálmán a küldöttség elé ért, új bóli felhangzott az éljenzés.

A fogadtatás.

A függetlenségi és 48-as párt nevében Kertész János üdvözölte néhány szóval s köszönte meg hogy idefarrad mi közénk. Örömmel vartuk — ugymond — mer meg vagyunk győződve, hogy a parlamentben méltó módon képviselte városunkat becsületet szer-

zett nevünknek. Isten hozta mi közénk. (Élénk éljenzés.)

Thaly Kálmán a következő szavakkal válaszolt:

Igen tisztelt barátaim! Mindig kitüntetésnek veszem a debreczeni lelkes polgárság meghívását s a legnagyobb örömmel jövök, a magyar alföld eme népes városába. Most az önök szives kívánságára édes hazánknak nyugati sarkáról Pozsonyból jövök, a hol ma nagy ünnepélyesség van, mert ma leplezik le Dévényben az ezredéves emlékoszlopot s ugyanekkor az ország másik sarkán, délkeleten a brassói Czenk-hegyen a másikat. Mindkét emlékoszlop ünnepére hivatalos voltam, a magyar kormány küldöncéül, hogy menjek el, (Éljen Thaly Kálmán!); de nekem sokkal kedvesebb, nagyobb emlékoszlop sok mindennél az a lángoszlop, a hazaszeretet, mely minden debreczeni polgár szívében lakadatlannal él. (Lelkes éljenzés!)

És ide, a hazaszeretet ezen tiszta emlékoszlopához jöttünk el s meríteni a jövő küzdelemhez. Hálát mondok a nemes ragaszkodásért, amelyben Debreczen város polgársága részéről nyertem, amelyet mar másfél évtized óta van szerencsém bírni. Fogadják ezért legmélyebb s legmelegebb köszönetemet s ezért az irántam tanúsított szívós barátságukért, hogy ily nagy számmal kiserregeni méltóztattak az én igénytelen személyiségem elé. (Éljenzés) amit legkevésbé sem vártam, de legfőbb jutalma a hazafiságnak az, hogy elbarátaim meg vannak elégedve azzal az igyekezettel, a melylyel küzdeni iparkodtam.

Fogadják még egyszer szíves köszönetemet. (Meg-megújuló hosszas éljenzés.)

A bevonulás.

E szavak után megindult nagynevű vendégünk, hogy kocsijába szálljon. Azonban az étfermen keresztüli alig volt képes kijutni, olyan nagy volt a tolongás. De még sem esett baj s pár pillanat mulva újból felhangzott az éljenzés a pályaudvar előtti téren,

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Püspökladányi álmok.

(Shakespeare után.)

— A „Debreczen” eredeti tarczája, —
Irtá: Igmándi Miklós.

Vasárnap volt, ebéd után.

Unatkozva heverésztem kényakunkban (ilegória, negy lábú tetejes alkotmány), — azon a kerti padon a mit olyan mesterleg takoltam össze saját uri kezeimmel, — és azon mesterkedtem hogy miként emészthetnék meg egy, épp az iment megevett verskötetet? Nagyon vizenyős volt az istenadta, sohse hiszem, hogy nem télviz idején kalapalta össze a készítője. Vén emberek nyara volt de csak ugy faztam a belőle aradó nyirokszagtól — Atkozom a körmet! bizony még kölkát kapok a versétől.

Ezenben, a nagy évődés közben, nehezűni érzem szempilláimat. S a mint a szempillám hol lezáródtak, hol meg felnyíltak, hát azonképpen hol mindent láttam, hol meg semmit sem láttam. Egyszer csupa zöld volt a világ, másszor meg csupa fekete. Egyszer a fak, a házak állottak botággal előtttem, másszor meg mintha magam hánytam nekik a cigánykereket. A hogy kipislogtam a berna hasadékan keresztül az utcára, mintha az ott elhajtható Farkas fuvaros szekereknek nyolez kereké lett volna, aztán meg mintha ő lett volna a lova, — a lova még ötöt hajtotta volna. Végre is ebből a sok visszasságból az lógott ki, hogy derekasan elaludtam. Meddig tartott ez, a jó Isten tudja; — azután már csak annyit tudok, hogy kiszunyókávan magamat, fölkeltem, bementem, megvacsoráltam, kiszittam a pipadohanyomát s azután eltettem magamat másnap reggelre.

Kong, kong, kong . . .

Ásítózva forgolódom az ágyon s még folytatni akaram azt az édes hajnali álmot, melynek nincsen párja; azonban: kong, kong, kong . . . és meg egyszer kong . . . tehát 3 kong és meg 3 kong és ismét 1 kong, ez 7 kong mihez hozzáad a 4 remek-sipolást a toronykerélyről, ez összesen 11, a mi nálunk annyit jelent hogy: felkelni, hivatalha megni.

Harmadszor kitoráztam össze „földi alakmasom” hüvelyeit (ér s d: czipő, kalap és a többi s törtem magamat a napi kötelességhez. En fin (hogy egy kicsit francziás legyek) ez is volt a legokosabb, a mit egy ilyen eszes ömbertől várni lehetett.

Különb-n minden ment a maga rendén. A kávé csakugy kijárt mint egyébkor, csak az tűnt fel kissé, hogy az a kávé most csokoládé, s a reggeliző készlet egészen más, új, idegen. Bizonyosan most vehette az anyjok. Aztán hogy a butorok, meg hogy nem ugy vannak elhelyezve mint mákor. A szoba is olyan ismeretlen előtttem; s a feleségemnek a haja csupa őszsz. Azután meg nini! két idegen urhölgy ül az asztal két oldalán. Kik azok? Hát a két kis leányom hol van . . .

Álmélkodva fogyasztám a reggelit: azaz hogy az ingallérom fogyasztá; nagyobbára odarakosgattam. — De nem értem rá sokat okoskodni, mennem kellett. Kerestem a botomat, s a kezembe akadt egy vastag ezüst fogantyus kampós bot; — no ez nem az, a mit Baranyai Zsigától vasaroltam a mult télen 50 krajczárért. Megyek le a lépcsőn, hát jésus! a mi hepe-hupas, félig kő félig falépcsőnk helyét tömör széles márványlapokon kopognak lábaim. Mintegy felálomban jutottam le az udvarra.

Elmélkedni, tündödni kezdtem s mindjárt rá is jöttem, hogy vagy a világon vagy az én fejemben nincs rendén valami. — Ahán! csakugyan, a világ hibbit. Nézd csak a Papp

szomszéd házat, micsoda kétemeletes nagy micsodává dagadt fel?! Eddig is mindig dohogtam, hogy szép nyári estéken elföldi előlem az alatt járó holdat, most meg már egy kukkot sem fogok majd belőle látni. De hiszen be is perelem; hogy mer ő egy éjszaka az én orrom elé egy ilyen házat csináltatni?

Azonban a haragból meg visszaestem a csodalkozásba.

Kiléptem az utcára. Itt a mi utcaajtóim előtt rendszeren egy irgalmatlan nagy döcözvény szokott lenni; készület is hogy majd hét merföldet lépek lefelé; — hát de hogy! érzem hogy aszfalton tapodok. Terintgettél! Hát az árok, a szép, csalánnal benőtt árok hol van? Az ám! árok! Fodett rostélyos csatorna vonul végig az utca hosszán két sor platán között, a fak mellett itt-ott villanylámpákkal, — s amott átellenben a Madár Ignác vegyes boltja helyén egy eget horzsoló palota ágaskodik — közepén valahol nagy aranyos felirattal: hogy „Madár Ernő és társa nagykereskedése.”

Az utcán bérkocsik robognak s emberek lötnak-futnak, hogy majd levernek lábamról. Két felől az aszfalttárdát szép uri kisasszonyok uszályai separték; egy közülök, egy kis pisze barna oda is mosolygot hozzám; — nyilván valami ismerős volt, vagy hogy megtetszettem neki?

Nagy hajlamot éreztem, hogy megálljak és a szájamat látsam; de az emberáradat tova sodort. Végig uszálytam az uri utcán, csupa 2 meg 3 emeletes házak között, míg kijutottam a piacra. De még erre sem ismerem ám rá! Csupa aszfalt, meg köburkolat, csupa sétatny és csupa kofasátor. Legszélről egy kövér öreg asszonyosság árult.

— Jó napot Vargáné, — mondok neki, — nini, de megvén . . .

— Jó napot nagyságos ur — azt mondja

mikor Thaly Kálmán az ott várakozó tengernyi néptömeg előtt megjelenve kocsijába ült Kertész János kíséretében.

Ekkor aztán megindult a gyönyörű menet, méltóságos csendben melyet csak a körülállók lelkes éljenzései szakítottak meg, mikor Thaly Kálmán kocsija egy-egy nagyobb csoport előtt elhaladt. Mindenütt a legnagyobb rend uralkodott, az óriás nép tömeg a legszebb és impozáns komolysággal kísérte a hosszú kocsiort, mely a Thaly Kálmán négyes fogatát kísérte.

Mikor kiértünk a kisvár-udvarból, a addig szorongó néptömeg helyet nyervén teljes fenségében kibontakozott a gyönyörű sokaság.

Férfiak és nők, ifjak és meglettek, agok és gyermekek egyaránt a legnagyobb lelkesedéstől áthaiva kiáltották:

Eljen Thaly Kálmán!

Öröm töltötte be szívünket, mikor láttuk, hogy kinn van az egész város és egyaránt éljenez minden rendű és rangu ember a tömegben.

Felöt után ért a menet Péterfiára, Bekény Péter lakása elé, ki mint mindig, ugy most is vendégül látja szeretett képviselőket. Mielőtt azonban kiszállhatott volna kocsijából, a nép Thaly Kálmánt hallani kívánta, aki aztán néhány szívhöz szóló szövegfejezte ki szeretetét és ragaszkodását újlag Debreczen hazafias népe iránt.

Ezután bevonult szállására; a nép pedig megemlékezve a nagy utról mely után megérkezett, pihenést engedett, néhány percre szeretett képviselőjének a legszebb rendben szentesített mindenki azt az örömteljes meggyőződést vitte haza szívében, hogy ilyen fogadtatásban még Thaly Kálmánt is keves alkalommal részesítette Debreczen

A banket.

Alig néhány perczet pihent szeretett képviselőnk s már 5 óra után elfoglalta disznóki székét pártunk intéző bizottságának gyűlésében, melynek végezte este 7 órakor pártunk

tagjainak lelkes éljenzése közben és kíséretükben elhagyta a kör helyiségét és megjelent a csapó utcai Törő-féle vendéglőben, a hol már össze voltak gyülekezve pártunk tagjai, ktk a mint érkezett vendégek számára fentartott külön szobán kívül az egész helyiséget zsúfolásig megtöltötte.

Az asztalfőn dr. Thaly Kálmán foglalt helyet körülte jobbról Szunyogh Bertalan, Bekény Péter, Juhász Ignác, balról Kiss Albert, Kertész János, B. Nagy János és Kovács József ültek, míg a patkó többi helyett pártunk intéző bizottságának tagjai és a bandériumban részt vett fiatalok foglalták el.

A pompás magyaros vacséra harmadik fogása után felállt B. Nagy János és lelkes szavakban éltette Thaly Kálmánt akinél — ugymond — csak Kossuth Lajost tisztelte és szerette jobban életében. Kívánja neki, hogy őt esztendő múlva ugyanilyen viruló egészségben éltezhessük mint képviselőjéül.

Thaly Kálmán megköszöni a szép szavakat és a nagy elismerést, de távol áll tőle, hogy magát általuk ahhoz a nagy szellemhez, akibe hasonló évezredekben egyszer ha születik, hasonlíthatónak képzelje, de egyet mégis beismer, azt, hogy ő Kossuth Lajos elveihez mindig hű maradt, hirdette azokat ifjú korában s hirdeti ma is, becsületben megőszült szakállal (Hosszas éljenzés) S midőn erről szól, eazébe jut, hogy Kossuth Lajosnál sokszor beszélt arról, hogy Magyarországon hanyatlóban van a közszellem, romlanak az erkölcsök, terjed a korrupció s ennél kevesebb azok száma, a kik igazán, becsületben őszültek meg. Kossuth Lajos mindig ezt mondta rá:

Baj ez is, azonban még nem nagy, mert a romlott egyének kihalásával eltűnik a romlottság, de a legnagyobb baj az, hogy hazánkban mindjobban terjed a szervilizmus, — a meghunyászkodás, mert ez a jövő öv nemzedéket is megfertőzti. — S ebben Kossuthnak igaza volt. Ő is éppen azért tisztelt Debreczent, mert itt megvan a

regi magyarság, mely emeelt fővel áll mindenki előtt s a melyre ezt a dicsőretet már Rákóczy is mondta. Debreczen városa ugyanis megnyitotta kapuit Rákóczy előtt s mikor Rákóczy tovább ment, vele akart menni az egész polgárság. Rákóczy ezt nem engedte meg, mert — ugymond Debreczennek nincsenek kőfalai, csak polgárai védik, Debreczennek és igazi magyar szellemének pedig elveszni nem szabad: ezért itthon kell maradni őrizőinek. Debreczen megfogadta a jó tanácsot s kitartott Rákóczy mellett mindvégig, ugyanigy hálálta meg mindenkinek, ha vele jót tett.

Ez a titka annak, hogy Debreczen nem elcsúszott, — de Debreczen polgárai közt mindég szívesen jelenik meg. A legutolsó ittléte alkalmával is mikor disznóknak hívták meg valami kalamajkára ami hezélbitorolták a város czímét, de amelyből a polgárságot kihagyták nem ment el oda épen azért de szívesen eljött ide polgártársai körébe s igen örül, hogy ezt tette, mert ezzel újra bebizonyosodott most is az az immár 15 éves szeretet, amelyet iránta a polgárság érez, de amely nem neki, hanem a függetlenségi eszmének szól. Ezért midőn ezt megköszöni, kéri, hogy tartsák meg ebben a legközelebbi napokban a sazutánra is. Igri, ha bizalmkra méltatják, mindent megtesz a városért s a mit 15 évvel ezelőtt fekete hajjal ígért, azt ma ősz, de becsületben megőszült hajjal kimondhatja, hogy bevált. Élteti Debreczen sz. kir. város független polgárait. [Lelekes éljenzés.]

Utána Kiss Albert élteti Szunyogh Bertalant, azután ismét Thaly Kálmán állt fel s néhány szóval bocsánatot kért, hogy hosszú utról jövőn pihenni tér s barátai társaságában 9 óra előtt elhagyta a termet a közönség lelkes éljenzései között. A társaság azután a legjobb kedvben tovább is együtt maradt s csak a késő éjjeli órákban oszlott szét.

— tessék besétálni a sátram alá. Mivel szolgálhatok?

Narancsot óhajt vagy talán malaga szőlőt? vagy inkább páma gyümölcsöt? Itt termet, lelkem a Hamvas puztan.

— Mi a tatár, Vargané? prücsök meg béka terem ott.

Csing, csing, csingiling, — hallom egyszerre a hátam mögött, azután meg nagy rikoltozás: felre, felre! — s a következő percben felemel valami magasán a légbe, azután meg letesz a földre, s elhomályosodott szememmel valami kis vasut felét látok elzörényi mellett. Mentem körülvet a sok ember, kérdezősködvé, gunyolódva, tapogatva. Mindebből csak annyit értettem, hogy a köz uti vasut gázolt volna el, ha több esze nincs, mint nekem s a mentő hálóval ki nem lők maga elől.

Zavartan iparkodtam tova menekülni, ugyanis itt volt már a hivatalba menés ideje. Úgy ám, de hol a hivatal? Jobbra néztem, balra néztem; kerestem északon, kerestem délen, — a nagy sárga házat nem láttam sehol. No tán befestették valami nem látomszínre. Végre is egy öt tornyu négyszögletes palota előtt allo kikent bajszu paszományos öltözött egyént kellett megkérdeznem, hogy hol a járásbírósz?

— Járásbírósz? Hát mit akar az ur? Ninesenek már járásbírószok. Még azt se tudja?

— Hát mik vannak?

— Törvénszék van már mindenütt.

— Hát akkor járásbíró szines?

— Nincs ám.

— Hát akkor én hova menjek hivatalba? Hát csak azt tessék megmondani, hol beszélhetnék a hivatalszolgával?

— Micsoda hivatalszolgával? — Vagy úgy! A régivel? Az szegény meghalt szomjan mindjárt, mikor az új törvényt meghoztak

hogy nem szabad többé pálinkát inni. — De most félre az utból, — jön a méltóságos elnök ur!

Magamból kikelve fordultam meg. Velem most valami varázslat üzi a játékát. Ez nem lehet Istentől. Busan kullogtam keresztül a piacon, — eszembe jutott, hogy cipőt kell rendelnem — megyek felkeresem a derék ifj. Schwarz urat s egytallt majd tájékozodom nála mind e csoda felől. Átkanyarodtam a katólikus templom felé, a minék a tetejét ugys most emelik egy méterrel feljebb, mert hogy szüknek bizonyult a megszaporodott hivatkozások számára, — egytallt azt is megnéztem. Volt is ott már régi templom! Egy rengeteg nagy székesegyház magasodott fel előttem, de olyan magas toronnyal, hogy láttam egy varjút, a mint iparkodott volna a tetejébe felszállani, — de csak a második lyukig bírta szuszszal; és a mint később értesültem, a déli harangszót már 11 órakor el kell kezdeni oda fenn a harangozóknak, ugy hallják meg ide lenn 12 órára, különben elkésnének az ebédrel.

Természetesen, ifj. Schwarz Adolf üzletét se találtam fel; azaz hogy egy remek cipő kirakat felett mégis felfedeztem egy óriási czégtáblát legifjabb Schwarz Adolf czímmel. Szegyenkezve léptem be, felve, hogy itt is kudarcot vallok. De nem. Igen udvarissan fogadtak. Egy magas barna fiatal ember tiszteletteljesen megszorogtató a kezemet s előzékenyen lenyomott egy pompás karszékbe.

— Schwarz ur? — hebegém inkább mint kérdezém.

— Atyámat méltóztatik érteni? Ő az önmozdonyu kocsiján az ágotai ligetbe ment, — s onnan léghajón Váradra indul üzleti ügyekben.

— Mi a ménkü?

— Igen; de nem ménkü. Hazajövet ha

méltóztatik várakozni, majd lesz szerencséje. Addig — parancsára álllok.

— De hát kicsoda ön?

— Hiszen méltóztatik ismerni. Legifjabb Schwarz Adolf.

— De hát Püspök-Ladány ez?

— Bizonyára Püspök-Ladány.

— De hát mióta szépült így meg?

— Hiszen méltóztatik tudni. — Mióta az új polgármester állott az ügyek elére.

— Polgármester?

— Igen; és mióta városunk püspöki székhely lesz.

— Igen, és mióta az ipar, kereskedés és mezőgazdaság terén kifejlett nagyszerű tevékenység eredményeképpen lakosságunk felgazdagodott.

— Felgazdagodott?

— Igen; hiszen méltóztatik tudni: köröskörül a határon mintagazdaságok, példányosított szöveggyűjtemények, s idebent a csodás fejlettségű ipar.

— Hát e szerint a fűzfából már kosarakat fonnak? De hát akkor a rektor bácsi honnan vágja a virgacsnak valót?

— Virgacsra nincs szükség a mi egyetemünkön!

— Egyetemünkön?

— Igen; hiszen a Püspök-Ladány vitta ki azt is városunk számára.

— Püspök-Ladány?

— No igen; a helyi lapunk.

— Hát nem bukott meg?

— Tréfálni méltóztatik. Hisz ma már naponkint kétszer jelen meg. Ime, itt van a ma délelőtti száma, a melyben minden helyi lapot megelőzőleg, hirt ad az uraságotat ért kitüntetéséről.

— Kitüntetéséről?

— Igen, hogy Ő felsége uraságotnak, irodalmi érdemrendt méltóztatott adományozni.

— Adományozni! Hát ki vagyok én?

A választások.

Erősítsen minket a nemzet,

Furcsa országgyűlés lesz az, melynek hivatása lesz a kormány akarata szerint megszavazni a jövő évben az új vám- és kereskedelmi közösséget Ausztriával, vagy más szavakkal lehetetlenné tenni ismét tíz évre azt, hogy az ország megvédhesse érdekeit jól vagy rosszul, a hogy istenadta esze engedi, de védhesse valahogy, mert az a fődolog.

Igen nagy számmal jönnek majd be a főszolgabírók és más oly férfiak, kik hivatásuknak hiszik évek óta a kormány szekerét tolni.

Tisztelet a kivételeknek, annál nagyobb tisztelet mennél ritkább a kivétel.

De igazán esudálkozunk kell a felett az elfoglaltság feletti, a rövidlátás felett, mely a kormányt arra készíti, hogy világosan rá üsse többségére már előre is azt a bélyeget hogy minden áron a kormányt támogassa.

Alkotmányos többség az ilyen? Feleljen e kérdésre a kormányelnök a napnak oly órájában mikor izgató teendői egy kis nyugalmat hagynak neki s magabizálhat megkérdezheti magát hogy helyesen hazafiasan cselekszik-e?

Bamulatos foka az elfoglaltságnak kell ahhoz hogy bene lássa az országban huszonkilenc év óta uralgó és garázdalkodó többség hogy saját hazáját (mert hisz ők is magyarok) veszélyezteti az által, hogy megmételjezi a közszellemet, lerombol minden nemzetes

— Uraságod egy nagyon okos ember volna, ha ily helytelen kérdéseket nem tenné. — De ime, mindenki értesült már a dologról, s keresi uraságodat zászlókkal, faklyásmenével az egész városi közönséggel Méltóztatik hallani? Eljen! Eljen! Megtudták, hogy itt van uraságod s uraságodnak most szónokolni kell.

— Szónokolni!

— Igen De tollához méltóan tessék ám beszélni! Elkabulva hanyatlottam el a pompás kaoszokban s a hideg izzadság kezdet kivenni — ne csak a homlokomat.

Künn az utcán zugás, zsiromlás; éljen — halljuk — zürzavar — tolongás.

— Uram, uram. — hangzik a legifjabb Adolf harsány szava, — térjen magához, szónokoljon!

Önkénytelenül összekucsoltam kezeimet, s elkezdém: ne vigy a kisertetbe — — —

— Ugyan az Isten áldjon meg, — ne ijessz holtra az embert, — kelj már, — jöszte vacsorálni, — csupa setét van már, — hogy tudtál így eladni? — hogy fekszel itt a földön? — csak nem vagy beteg?

Ijedten nyitottam fel a szememet. A fele-em áll mellettem Valóban ott feküdtem a földön, a kéjlakban (figyoria, egy négylábú tetjes alkotmány) — szépen lehemperedve a saját magam-féle kerti padról. Micsoda ostoba kerti pad is ez már! Ilyeneket álmodtat az emberrel, s azután meg le is löki magáról! Nem hiába hogy sobasem is tetszett nekem azzal két hátra görbülő első, s azzal a két előre görbülő hátulsó lábával. De neki még szívesen elnézném a mi elnézni való, — ha csak betelnék mindez az álom, főképp ha az az irodalmi érdemrend megvalósulna; — de legifjabb Schwarz Adolfnak sohasem fogok megbocsátani. Még ő engemet szónokolni kényeszerített volna! De hiszen abból nem eszik!

ellenálhatatlan hagyományt a hatalom percnyi kényelmének élvezeteért, akkor, a mikor e hatalomnak nincs semmi biztosítéka és akkor veszi el tőle a korona a hatalmat, melyért lerombolja nemzetét a mikor neki tetszik és az egész magyar alkotmány, és az egész magyar kormány, az egész magyar állami apparátus szétparthat, mint egy szappanbuborék és nem marad semmi egyéb belőle, mint egy csepp víz mely a szegény magyar föld porába esik és nyom nélkül eltűnik.

A korona mostani hordozója ezt nem teszi, ezt tudja s ebben bizik a magyar, de mi biztosíték van a jövőben, legyen az közeli vagy távoli jövő?

Ki tud olvasni a végzet könyvében? Ki tud jósolni és igazat mondani a jövőről?

Kötelesség, elodázhatatlan, szent kötelesség nem bízni a haza sorsát a véletlenre, de biztosítékokkal venni körül.

Vetek, politikai bűn, a percnyi kényelemért lerombolni a nemzet ellenállási képességét, lesüllyeszteni a közszellemet, melyet sajtósági viszonyaink már úgy is súlyesztettek, mert a régi, honfentartó középosztály, a birtokos nemesség pusztul és mindinkább rá van utalva arra, hogy hivatalból éljen, hivatalt keressen és feladja a régi magyar független szellemet.

Kényelmes dolog az engedelmesség többség, mely mindent megszavaz; kényelmes dolog a hivatalnokok beláthatatlan és fegyelmezett sokasága; kényelmes dolog a hatalom összpontosítása és korlátlanúsága; kényelmes az akarat szabad folyása.

De ha mindez kényelmes, azért szabad-e a kényelemnek feláldozni a haza jövőjét, a hatalom mámorának oda vetni az egyetlen védelmi eszközt, melyet használhatna nemzetünk, ha derüre jön boru és egy tollvonás az ismeretlen jövőben véget vet mindennek, mint véget vetett 1848-ban!

Ne adja isten, de ha bizunk is hazánk jobb jövőjében, ha utólréna a balsors, ne találjon készületlenül!

Tudom, hogy a pusztába kiáltok, de a magyar válasz ők egy része meghallja, meghallgatja szavamat.

Ne támogassuk azt a rendszert, mely rombol, mely lefegyverez és szétdulja nemzeti jövőnk védbástyáit intézményeinkben, szellemünkben, szokásainkban.

Egy erős függetlenségi pártra szükség van a hazának; egy higgadt, elvű pártra erősítsen meg minket a magyar nemzet, adja meg nekünk a módot örködni hiven, becsületesen sorsa felett!

Kossuth Ferencz

Kossuth Ferencz, a függetlenségi párt elnöke és vezére szombaton délután a keszthelyi kerületbe, onnan tegnap a tapolczai kerületbe ment szerdán a szántódi és az enyingi kerületbe utazik.

A gönczi kerület választói a hó 15-én nagy gyűlést tartottak, a melyen elhatározták, hogy a függetlenségi Kossuth-párttól kernek jelöltet. A Kossuth-párt tegnap, vasárnap, újabb gyűlést tartott. A néppárt e kerületben gróf Zichy Jakabot kiállította ki jelöltjének.

H-S z o b o s z l ó n a Kossuth-párt Polónyi ellen Eötvös Károlyt óhajtja fellép-tetni.

A karczagi választó kerületből. Megvagyunk már szokva, ahhoz, hogy a kormány

párt pénzzel s ha kell szuronyval választatja meg az egyes kerületekben jelöltjeit, így van ez a karczagi választó kerületben is a hol a független és 48-as párt jelöltje Madarász Imre ellen a kormány párt nem nézvéen semmit, pénzzel, erőszakkal s a kezében lévő összes hatalommal arra törekszik, hogy jelöltje Jókai Mór megválasszák.

Madarász Imre már 2 cikluson képviselte ezen kerületet s úgy is mint a vallás és közoktatási tárcza egyik legtehetségesebb s legkiválóbb szónoka s úgy is mint a Ház egyik legtevékenyebb tagja s úgy is mint a függetlenségi és 48-as szent elvek tőrhettelen bajnoka még az ellenpárton is szeretetet s tiszteletet, vívott ki magának. Egy háza a k h u s lelkiismeretes papja, Karczag városa pedig haladását részben szintén neki köszönheti. A megyei gyűlésben mindig vezérszerepet vitt s visz jelenleg is a nép Madarász Imre ezen működését viszonozta tiszteletével, szeretetével s bizalmával. S ezen férfiú ellen a kiért azt lehet mondani a nép rajong egy néhány városi hivatalnok, természetesen a magas főispáni parancsnak engedve a mult héten felutaztak Pestre s a jelöltséget felajánlottak Jókai Mórnak, ki azt el is fogadta. Megkönnyebbült tehát a kormány párt bizottsága miután sok keresés és utánjárás után sikerült Madarász Imrének ellenjelöltet találni. S miután ez sikerült neki, most pénzzel s hatalmával arra törekszik, hogy Madarász Imre megbukjék, de az nem megy olyan könnyen, különösen akkor mikor olyan főkörtesak is vannak, kik a legutóbbi választáskor a legnagyobb függetlenségiok mutatták magukat, továbbá nincs a kormánynak semmi oly ígérete, hatalma s kincse, melylyel az igaz kunókat az ő szeretett papjoktól s volt képviselőjüktől s vezetőjüktől eltántoritani tudják. A választás napján majd megmutatja Karczag s a többi városoknak po g é r s á g a, hogy azon zászlót, a melynek egyik oldalán az egyenlőség, testvériség és szabadság szent szavai, a másik oldalán pedig Madarász Imre neve van felírva, hogy dicsőségesen hozza ki a küzdelemből. Mindenfelé hallani a Madarász-párt nótáját énekelni, amely így hangzik:

Jókai Mór parókája

Nem er annyit mint a haza

De Madarász kerülete

A Kunságnak dicsősége

Eljen a haza!

A kunságnak vitéz népe

Magyarország szemefénye

Mindig egy volt akaratja

Győzzön a hon szabadsága.

Eljen a haza!

Madarász lesz a követünk

Vérünkől való szülöttünk,

Az ő lelkes vezér kardja

A németet eltörpítja

Eljen a haza!

Nem kell nekünk osztrák járom

Türtük már évszázadokon

Cyőzzön a jog s a szabadság

Nem kell nekünk rabszolgaság

Eljen a haza!

Jókai Mór jelmondata

Közös haza: Ausztria,

Házasodjék a németbe

S menjen fel a fényes Bécsbe

Eljen a haza!

Jókai Mór nagy poeta

De lelkét áruba adta

Köpponyegét tódja-fódja

Miként a ros z csizmadia

Eljen a haza!

Madarász a mi követünk
Tartsd meg isten soká nekünk,
Mert ő igazi hazafi
Szent jogunkat követeli

Eljen Madarász!

Szinay Gyula program beszéde.

Hajdu-Böszörményben vasárnap 18-án tartotta a 48-as függetlenségi párt jelöltje **Szinay Gyula** a városháza udvarán programbeszédet. — A jelöltet Uzonyi Péter part elnök kérte fel beszéd megírtására felolvasván a beszéd előtt Kossuth Ferencnek a párthoz intézett levél. Beszédet a nagyszámmal megjelent polgárság nagy lelkesedéssel fogadta, minek hatását legkevésbé nem zavarta néhány fehér tollas György Endre pártiak eretlen rajongása; a minnek fő mozgatója Paksy rendőr kapitány és a Debreczenből Márk Endre iradjából ez alkalomra átirukott U. Szabó Lajos ügyvéd bojtár volt. **A függetlenségi párt óriási többséggel fog győzni most is.**

A hajdu-nánási választókerület függetlenségi és 48-as Kossuth párti képviselőjelöltje. Olyan József tegnap délután tartotta programbeszédét H-Nanáon. Olyan József az ország függetlenségi és 48-as párt vértörvénybizottságának megbízottjaként **Bakonyi Sándor** kísérete lekerülte és volt jelen programbeszédje megtartásánál. Delután 3 órakor tartotta Olyan József programbeszédét. Ezen szabad ege alatt a nagyve degló erkélyéről, amelyet sok ezer főre nem bővízték közönség halgatott meg. — Kedves és megnyerő módorával, szépen hangzóval és meglepő szókészlettel és mindjárt beszéde kezdetén magához bilincselte egész hagatóságát csakhamar lekesedés és tezes vihara zúgott véle a hallgatóság, mikor a mely meggyőző, epoly szívhez szóló és magával ragadó módon ismertette programját s kijelentette, hogy utolsó lehetetleg híve marad **Kossuth Lajos** emmek s minden töltehető eszközzel igyekszik fogoz megvalósulásán. Mindjárt beszéde elején kijelentette, hogy a Kossuth párt híve s mint, ilyen teljesen egyetért a zal a programmal melyet a nemzethez intézet szövegében **Kossuth Ferenc** pártunk elnöke a választások alkalmából újabban kifejtett. Leírhatatlan lelkesedést keltettek ezen szavai s midőn egy felőrai beszéd után megkezdte a választók bizalmát és lelkesedését mindenki a köztársaság győzelem tudatát keltte fel. H Dorogon esültörökön d. e. tartja a népszereű jelölt programbeszédét — ahol már eddig s ki tűnt, hogy mily erős partunk a kerületben s mennyire habaváló a kormánypártnak minden erőszakoskodása és egyéb presziója. A nánási beszéd és a dorogi hangulat, uán biztos reményvel tekinthetünk a választás eredménye felé.

Márk Endre és Mayer Emil. Ők ketten igyekeztek tegnap délelőtti beszédükkel elnyerni a babért **Thaly Kálmán** eljenezte a hallgatóságokra egybegyűlt közönség. Ez a délelőtti programbeszédük eredménye.

Márk Endre pártja d. e. fel 11 órára gyűlt össze a városháza nagytermébe, azonban a közönségnek csak egy részét tekte ki. Volak ott más kerül tbeliek sőt függetlenségi párt fős szamban. A gyűlést **Magy Sándor** dr. nyitotta meg s mikor a küldöttség a jelölttel visszatért hangos éljenzés fogadta.

Márk Endre beszédét a jelöltsége történetével kezdte, elmondván hogy gyaró ember ő is, azért fogadta el a jelöltséget, melyre eddigi tevékenységében véli az alapot megtalálni. Jelöltsége azonban a végrehajtó bizottság részéről ellenzése talált, sőt még az új választás esetére a kölcsönös támogatás ajánlatát sem fogadták el s ezért a ballepéseket egyedül az intéző bizottság felelős. Ezek

után hozzáfogott tulajdonképeni tárgya, a programhoz s igen ügyes kortesbeszédet kanyarított ki: ha a kormánypart a **Márk Endre** programját magáévá teszi, a nemzet hálájára tarthat számot. No de ha erre nem számíthatunk is, legalább ő tartson ki mellette. Ime. Politikai hitvallása a magyar nemzeti állam s ebből a szempontból tekinti es iteli el a revíziót, a melyért a papságot teszi felelőssé. A kvóta és a vámszerződés tekintetében junktimot állít fel s kimondja, hogy ha a kvótát a mi előnyünkre megoldani nem lehet, g a z d a s á g i önállóságunkról le nem mondhatunk, mert a mostani arányt is csak a jóbékesség kedvéért fogadtuk el. A mezőgazd. válságban benne vagyunk s ez a határidőület megszüntetéseivel s hosszulet járata kölcsönökkel kell orvosolni, erre a jegybank volna legalkalmasabb, melyől megköveteli, hogy aratás után ne emelje a kamatlabban mert különben nem szavazza meg a bankszabadalma A szocializmust a töke megrendszabályozásával lehet megakadályozni. Meg kell szüntetni a szellemi meddőséget a törvényalkotás terén a nemzeti karakter dolgában A közigazgatás rendezése s a törvény megalkotása a magyar államesszempogató formájában sürgős. Szeretné megalkotni a polgári törvénykönyvet is. — A polgárok jogos érdekei védelmének és támogatásának megígérése után befejezte beszédét s felhívta a kiáltást: Ilyen ember kell nekünk! Eljen **Márk Endre!**

Nagy Sándor: kedves barátunk ne vedd rossz néven a hivatalos jelölés mellőzését, nem olyan nagy szerencsétlenség az, mert hiszen a porból a szabadlevű párt zászlóját te emelted fel s ez a zászló veszélyben ma sem, forog! Eljen **Márk Endre** (viháros eljenzés.)

Ezzel ez a gyűlés véget ért.

Az I. kerület gyűlését **Géresi Kálmán** nyitotta meg: Történelmi múltja van az I. kerületben a szabadlevű pártnak azért elhagyói nem szabad, habár az I. kerület ellenzékét az összes közt legjobban becsüli s szives tisztelt el van jelöltje iránt is. [Elenk felkiáltások: Eljen **Thaly Kálmán!**]

A zaj és éljenzés alig tudott lecsillapulni még akkor is, midőn **Mayer Emil** megjelent a teremben s elkezdte beszédét. — Elég ügyesen összeáltozt beszédét mondott a múltira nézve, csak 3 nagy alkotást sorol fel, a Vaskaput, az egyházpolitikát és a kiállítás, mely a nemzet politikai és gazdasági haladásának erettség vizsgája volt. Aztán beszélt a kvótáról, vámszerződésről és a bankról, de már nem olyan határozottan, mint **Márk Endre**. Csak annyit mondott, hogy a magyar kvótabizottság által letett alapról letérni nem volna hazafias eljárás, a vámszerződés kérdésében nekünk van erősebb fegyverünk, a jegybanktól pedig magyar szellemet követel. Előzést kért első fellépése okából s megköszönte a bizalmat s kijelentette, hogyha huki fog is, legszebb emlékei közé fog tartozni ez a jelöltség (Eljenzés.) Ezzel ez a gyűlés is véget ért.

Választási naptár. Október 28. Budapest, Pestmegye, Temesmegye, Tolnamegye Vasmege, Törontálmegye, Somogy megye, Aradmegye, Debreczen, Szeged, Pozsony, Győr, Nagyvárad, Pécs, Nagybecskerek, Szamosújvár, Arad város, Hódmező-Vásarhely, Pápa város, Karczag, Temesvár, Hajdu-Böszörmény, Kolozsvár, Esztrgom, Czegled, Hajdumegye.

Október 29: Eger, Kassa, Szabadka és Nyiregyháza városok, Fehér, Szatm. Vasm.

Október 30: Miskolcz, Szabolcs és Gömörvarmegyek.

Október 31 Békés.

November 4: Szarvas.

Táviratok.

Bánffy Szilagy-Somlyon.

Budapest, okt. 18. (A Debr. ered. táv.) **Bánffy** br. tegnap számolt be választóinak **Szilagy-Somlyon**. Eldicsekedett sikereivel. A kvótát megígért, mindent vagy már eddig megvalósított, vagy annak az ujjára vjtte. A kvóta kérdésében az osztrák követelést jogtalannak mondta, de még nem tudja, miként oldatik meg a kérdés. Az eddigi tárgyalások nem vezettek eredményre, de ha a megoldás az ujjorszaggyűlésen sem jöhetne létre, — másik kulcs fog találni a kérdés megoldására hogy mind-nt fel meghozza igazságos járulékat s ne lizesen többet az egyik, kevesebbet a másik, mint amennyi megilleti, mert a járulékot elfogadni ep úgy nem szabad, mint tu fizetni.

Lukács László Egerben.

Budapest, okt. 18. (A Debr. ered. táv.) **Lukács** László pénzügyminiszter tegnap tartotta programbeszédét Egerben és beszédeben reményét fejezte ki, hogy az új kvótabizottság megtalálja az igazságos alapot a kérdés megoldására.

Erdély Sándor Jászberényben.

Budapest, okt. 18. (A Debr. ered. táv.) **Erdély** igazságügyminiszter kijelentette tegnapi programbeszédében, hogy nem fogad el a kvó akérdésben olyan alapot, mely minket igazságosan meg nem illet.

Hieronymyi Károly Aradon.

Budapest, okt. 18. (A Debr. ered. táv.) Tegnap Aradon **Hieronymyi** programbeszédében úgy nyilatkozott, hogy végső esetben a király döntését cell involvábi.

Kanonok a néppárt ellen.

Budapest, okt. 19. (A Debr. ered. táv.) Az Esztergombn megjelen **Szabó** a d s á g **Péteri** Antal kanonok ismert történetirő cikket közli, mely a liberalizmus mellé áll a néppárt ellen. A néppártiak rossz magyarok, a katolicizmust meggyalázzak. Zelenyáktól semmit sem remél. Ebben a korszakban a revízió napirendre nem kerülhet.

Ujdonságok.

Lengnek a lobogók.

Debreczen, okt 19.

Főemelő öröm tölti el mindnyájunk lelkét, kik minden esőpnyit vérünkkel a szabad, független Magyarország után esengünk, midőn fuvalmi szárnyakon már büszkén látjuk lobogni a háromszínű lobogókat melyekre a legigazabb eszme hit remény és czél van fölírva: edes hazánk jövője s dr. **Thaly Kálmán** becsült neve.

Lobogjatok! Lobogjatok! az ősi nap tündérragyogása aranvozza be minden szalátokat s a ki lát benne et, gyuladjon lángra vére, dobbanjon meg szive s hallja telke legőszintebb szövegét, mely fennen hangoztatja függetlenségi eszme kert való lelkesedést erős kitartást mindaddig, míg el nem közeleg a vacva-vart hajnal, a feltámadás a szabad, független Magyarország föltámadása.

Lobogjatok csak büszken, bátran, szabadon és suttogjatok a füne' füvek, a lehalló levének, az egész vilagnak, hogy csak az a nép képes boldogan nagy teltek kovácsolására, mely szabad, független, önálló miyennek mi is akarjuk ezer éves magyar hazánkat!

A zászlók alatt már is felcsendült a nóta s széllebeu dalolják az egész városban:

Olyan ember kell minékünk,
Olyan ember a vezérünk,
Ki nem őri a más malmán,
Eljen doktor **Thaly Kálmán**,
Eljen a haza!

* **Nem pusztul el a világ.** Illetékes forrásból közli egy berlini ujság — s a mi a legérdekesebb, maga a hiva alos lap — ezt a vigasztaló kijelentést. Förster Vilmos tanár, a berlini királyi csillagvizsgáló intézet igazgatója, szinte hivatalosan czáfolja meg a Reichsanzeigerben azt a megnyugtató hirt, hogy 1899-ben elpusztul a világ. A tudós professzor ezeket írja: »Elővigyázatlan, felületes, talán érthetetlenül elferdített tudományos nyilatkozatok alapján is az az aggodalom terjedt el szélesebb körökben, hogy 1896-re a világ végét várhatjuk. Ez a mende-monda, a mely abban a században már háromszor, vagy végszer fölmerült, arra támaszkodik, hogy az 1999-ik év novemberében ismétlődik a földnek es egy sereg kisebb égi tzztnek a találkozása. Az égi testnek ez a serege legutóbb 1866. november 14-én hajnali 1 és 3 óra között találkozott a földdel. A korábbi találkozások 1833-ban, 1799-ben történtek s rendes ismétlődésüket körülbelül ezer esztendőre pontosan ki lehet mutatni a régi krónikából, különösen a kínai följegyzésekből. A föld felülete soha sem sérült meg, haem mindig csak egy-egy szép tőzjáték pompájában gyönyörködtek az emberek. Most sincs rá semmi okunk, hogy aggódvá yarjuk 1899 et.

* **A miért az alvó fakir is megharagszik.** Az alvó fakirok tudvalevőleg nagyon türelmes emberek, de van idő és körülmény, a mikor a fakir is dühbe jön. Ez történt meg Manchest-ében néhány nap előtt. Ott egy Variet-színházban egy fakir hipnotikus álomba merült, hogy programmszerűleg egy hét múlva felebredjek. Minthogy a fakirok mostanában nem alnak a legjobb hirben, állandó bizottság alakult, a mely a fakir alvasát ellenőrizte. A bizottság hűségesen őrizte is, sörözt és borozva a vrasztás megkönnyítésére Vigszközben elkezdék a fakirt csipkedni és csiklandozni, a mit az egyideig mozdulatlanul elűrt. De mikor az egyik égő szivart dugott az orrába, a másik meg a talpát csiklandozta, a fakir kijött a beketűrésből s megsokalvan a dolgot kiugrott a koporsóból. De ez nem volt elég, hanem a hozzá legközelebb állónak oly hatalmas nyaklevest adott, hogy a száma vérbe borult. Ebből általános verekedés támadt s minthogy a fakir izmos ember volt, sok emberek bezulta az orrát és megropogtatta a bordáját. Az igazság ked ért meg kell jegyeznünk, hogy ő is kapott néhány nyaklevest. A manchesteri rendőrség beavatkozott a dologba és kimondta, hogy a fakirnak aludnia kell és nem szabad nyakleveleket osztogatnia, hanem az sem tartozik a megengedett ellenőrzési eszközök közé, hogy égő szivart dugnak az orrába.

* **Az építész kőműves és ácsmester urakat** tisztelettel kérem fel, hogy az ez évi január hó óta szerződött s az iparos tanoczs iskolába még be nem íratkozott tanoczsikat e hónap folyamán kedd, péntek és vasárnapi uspokon a tanítási órák folyamán alatt küldjék fel szerződésükkel együtt a Barsay-féls haznal levő irodába beiratkozás, november hó 1-től kezdve oktatás végett. Doczy Gedeon iparos tanoczsiskolai igazgató.

* **Az aradi vértanuk emléke.** Polgári független gondolkozásu hazafias érzésű polgarsága — mint nekünk írják — az előző évekhez híven kegyeletes ünnepelet rendezett a 13 verianu emlékére. Ez ünnepelet vasárnap déle 6-tt volt, 11 órakor már az unitárius templom zsúfolva volt, úgy hogy sokan künn maradtak. A kegyeletes isenitisztelet a templomi gyülekezeti által énekelt XC. Zsoltárral az i mert protestánsz zsolozsmával kezdődött. Anután a dalkör énekelt hazafias gyászdalt. Demeter Dénes unitárius lelkész, a 48-as bizottság elnöke kenetteljes ima után »Ne felejtetek azoktól akik csak a t-stet ölik meg, a lelket meg nem ölhetik. igék alapján tartott hazafias beszédet, melynek hatása alatt a nagy közönség könnyezett. Molnar Aladár biz. elnök adta elő meg hatasosan Palágyi L. Vértanuk ezüü versét. A közöket a dalkör énekszámait töltötték be. A lélekemelő ünnepelet a halgatoságra mely hatással volt.

Utolsó levél. Scribs salon vigjátéka kedden kerül színre, Scribe e vigjátéka a francia szinirodalom egyik legremekesebb műve: a vigjátéki személyzetnek bő alkalmu nyilik felhatségük ragyogtatására. Kiváló alakítást nyujtanak: Benedek Gyula (Block Prosper) kinek ez lesz debut szerepe és Halmi Margit (Bru Susane), kik az egész vigjáték fonalat vezetik. Méltóan sorakoznak e két szerephez: Follinus Auröl (Tirion), Sziklay Miklós (Bussonier) Szilágyi (Vanhove), Vidor (Temple Pál Kiss Ireu (Colomba) Molnar Rózi (Clarisse) és Szabó Irma (Márta) szerepében. Ez élvezetes estére felhívjuk a közönség figyelmét.

* **A közjegyzői kamarából.** A debreczei kir. közjegyzői kamara közhirre teszi hogy a lemondás folytán megüressedej szolnoki kir. közjegyzői állásra ideiglenes helyettesül Szathmáry József nagykarolyi közjegyző helyettes hivatalból kirendeltetett.

* **Árvák öröme.** A debreczei ev. ref. egyház Mária Terezia fele árvatartó alapjából ma látak el tél ruhával az egész árvák, 30 fiu és 28 leányrva. A fiu gyermekek kaptak báránybőr sapkát, nagy vastag téli kabátot, mellényt, nadrágot és csizmát, a leány gyermekek pedig derekat, szoknyát vastag téli kabátot és csizmát. — A felszerelő bizottság, melynek ez evben N a g y Bálint presbyter volt az elnöke, örömmel osztotta ki a jó minőségű ruhákat. A kiosztásnál jelen volt D i c s ó f i József lelkész, az árvaügyi biz. elnöke is.

* **A testvérgyilkos bírái előtt.** Emlékeznek még olvasóink arra a borzalmas gyilkosságra, melyet a nyáron H-Hadházon elkövetek. Sörös István jómódu gazdaembert a tanyáján széthasított fejjel, meggyilkolva találták. A debreczei vizsgálóbíróóság részéről Patay István vizsgálóbíró ritka erélylyel vezette a vizsgálatot s sikeresen, mert a gyilkost a meggyilkolt testvérenek Sörös Gergelynek személyében kinyomozta s letartóztatta. A vizsgálat során a testvérgyilkos azt vallotta, hogy azért ölte meg bátyját, mert feleségét szerette s nőül akarta venni. Azt is vallotta, hogy az asszony tanácsára, annak beleegyezésével gyilkolta meg férjét. A debreczei kir. törvényszék ezen érdekes ügyben e hó 28-án délelött 9 órára tüzte ki a végtárgyalást. A gyilkost Körössy Kálmán dr. az ügyvédi kar fiatal jeles tagja fogja védeni.

Egytetemes kortesdal.

Napról-napra tömegesen gyártják a kortesnotákat, és mind nem elég a kézzsükséglet kielégítésére. Nemely dalnokunkat valósággal ostromolják a különböző pártok jelöltjei. Egyik leginkább ostromolt lantolnokunk, hogy a tömeges keresletnek megfeleljen, lelemenyes módszert eszelt ki.

Megirt egy egytetemes kortesdalt, melyet minden párt egyaránt alkalmazhat. Ez amolyan blankett a-dal, melynek üresen hagyott pontokkal megjelöl helyeit csak megfelelő nevekkal kell kitölteni. E minden párt igéneyeit egyaránt kielégítő blanketta a következő:

..... azt üzente,
Mest vonul fel regimentje.
A ki magyar, a ki igaz,
Mind csak ..... ra
..... re szavaz.
Eljen! ...
Jó magyarom, ne hadd magad,
Lelkedet ..... nek ne add
..... nek
..... tollad lengedezzen,
..... legyen irva ezen.
Eljen! ...

..... nak
..... nek rosz a nóája,
..... a kvótája.
Zengjen dalunk ilyen formán
..... a magyar kormány.
Eljen! ...

Egy szegény jelölt.

Ma délelött a legnagyobb jóhiszeműséggel és a legjobb akarattal gratuláltam Ernő urnak a jelöltségéhez, melyről a lapokból ertesültem.

— Te is? — kiáltott rám bosszusan.
— Mit, én is? Hát azért dühösködni kell, ha egy jó barátod örvend a kitüntetésnek!

— Micsoda kitüntetés! No hiszen köszönöm én azt a kitüntetést. Meg azután nem is igaz! Szeretnék is én annak a köztiválnak a szeme közé nézni, a ki először kiírta a nevet az ujságba.

— Hát nem lépsz fel?
— Persze, hogy nem. Ezem ágában sincs. Bizonyára valamelyik ellenségem híresztelte el rólam ezt az egész dolgot. Már is majd megüt a guta miatt.

— Nem értem, hogy lehet ez reád nézve kellemetlen? Ha nem lépsz fel, hát nem lépsz fel. Punktum.

— De nem addig van az! Hallgassd csak meg az én napok óta tartó kínlódsáima! Mióta belekerült a nevem az ujságba, mindenki nekem esett. Boldog, boldogtalan pumpolni akar. Nincs egy nyugodt percem se azóta. Az el-ó, a ki megkezdte ellenem a hadjáratot, szeretett apósom volt. Hallgassd csak mit ír.

— A ki fellép képviselőnek, az bizonyára gazdag ember és nincs rászorulva arra, hogy egy szegény ember segítse. Remélem, hogy többé nem is fogad el tőlem semmit. Elsején már nem küldöm a 100 forintot. Minek az a rongyos kis pénz önnök, a ki bizonyára ezekkel rendelkezik. Különben is, hogy reám semmi szükségé nincs, azt kimutatta már azzal, hogy feleslegesnek találta engem érteleteni a fellépéséről. Úgy látszik én nulla vagyok az ön szemében. No hát legyen valoban nulla. A levelemre ne is feleljen. Mi haszna akarná magát menteteni. A tények világosan beszélnék. Nekünk többé semmi közünk egymáshoz.

Az apósomé után jött az anyósom levele:

— Az öregem dohog magára, de se baj! Én kezdem becsülni magat! Hát mégis tud valamit csinálni a maga erejéből is? No ezt nem hittem volna! Kezd végre előttem is ferfiszamba menni. De majd végre előttem is tart a vitézség. Félek, hogy ez is csak szalmatáng, mint a maga többi langja. Ambar ki tudja. Ha sikerül a terve, bizonyára én leszek az első, a ki elismerem, hogy végre ember let a vóm!

Te, végre ember leszek! Eddig kutya vagy macska voltam? Az anyósom nagyon udvarias. Kisüti, hogy most semmi sem vagyok. Csakhogy megtudtam a rólam való véleményét. De ez még semmi! A feleségemnek új ruhát kellett csináltatni, mert zokogva rontott be hozzám, hogyha kerületre telik a pénz, hát teljek egy ruhára is. Hiába esküdöttem neki, hogy nem igaz a hir, nem hitte el. A ruhát már készített.

A hitelezőim meg azóta mindennap a nyakamon vannak. Először jött a szabóm, kerve, hogy fizesse ki csekélyke ötszáz ftos számlát. Hiába állítottam neki, hogy ez a lehetlenségek közé tartozik, mosolyogva csóvalta a fejét:

— Tudom én, hogy a nagyságos ur kapott pénzt a kormánytól. Minden jelölt ur kap! Eentén csak nevettem a beszédét, de később mikor oyanformán kezdett beszélni, hogy én csak meg akarom őt károsítani, pedig a vesztegetésekre még úgy is maradna elég pénzem — hát kénytelen voltam őt kidobni.

Az eredmény, hogy beperelt. — Tegnap kaptam meg az ügyvédjétől a fizetési felszólítást. Eppen mikor ezt téptem össze nagy dühösen, jelentkezett egy másik szabó.

— Meghallottam, hogy a nagyságos ur fellép, hát bátorkodtam tiszteletemet tenni. Legjobb és legolcsóbb diszruhákat szállítok.

— Kell az ördögnek! Hordja el magát! Nem hordta, sőt még nyelvelte. A vége az lett, hogy csunyán leszidtam.

Azzal tavozott, hogy feljelent becsületért. Bizonyára meg is teszi.

A váltóim közül pedig a legnagyobb összegről szólót, mely veszemre most jött le, megóvatolták. A barátaim nem prolongáltak!

— Hogy is ne! A kormány teledugosta a zsebedet es te meg váltózol? Fixesd ki!

Nem találtam embert, a ki aláírja! Megóvatoltak. A kit kértem, hogy írja alá, annak első dolga volt, hogy tőlem kérjen pénzt;

— Inkább kölesönözz s ne komédiázz holmi váltókkal!

Tönkre vagyok téve! — Megüt a guta bosszuságomban. S még a saját gyermekem is ellenem tör. Ma reggel elem állt a kis fiam s kijelentette, hogy neki magyar ruhát eszál-tassak, mert egy képviselő fiának az dukál.

Magyar ruhát nem kapott, de azt megkapta, a mi neki dukált. Bögve szaladt be az anyjához, a ki azután nekem rontott mint valami furia, hogy az ő fiát ne verjem.

Menekültem a házi sárkányom elől és most itt csavargok az utcán. Talán még ebédelni se merek haza menni. És te nekem gratulálsz? . . .

Julius.

Az ismeretlen jelölt.

A kerületben ismeretlen,
Nem tudja senki, hogy ki ő,
A mult, a jellem s a tehetség,
Nem tudja senki, hogy minő?

Hogyan lehet, hogy pártja mégis
Olyan hatalmas és erős?
Mert épp csak ott van hiva neki,
A hol ő még nem ismerős.

Makranczos.

Debreczeni városi színház.

Folyó szám 26. Bérlet 17 sz.
Kedden, 1896. évi október hó 20-án:

Az utolsó levél.

Vigjáték 3 felvonásban. Irta: **Surdon Viktor**.
Fordította: **Szerdahelyi Kálmán**.

Közgazdaság.

Ingatlanok forgalma.

— A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál.

1. Sandor György és neje veszik Szabó Mihálytól ennek csapókerteri szőlőjét 320 frtért.
2. Borus András és neje veszik Szabó Mihály és nejétől ezeknek ujosztású földjüket 280 frtért.
3. Ifj. Vitarius Sándor és neje veszik Fenyi Gábor és nejétől ezeknek 2842 sz. a. házukat 2100 frtért.
4. Borus József és neje veszik Horváth Ferencztől ennek postakerti szőlőjét 200 frtért.
5. Kovács Mihály és neje veszik Kovács Jánosné született Banki Mariától ennek homokkerteri szőlőjét 300 frtért.
6. Burai Ferencz veszi dr. Magos György-től ennek Banki-kaszallótét 750 frtért.
7. Süvöltős Sándor és neje veszik Porcsin Sámuelné Vagh Zsuzsánától ennek ondódi földjét 600 forintért.
8. Miutó Jánosné szül. Molnár Jolán veszi Szell József és nejétől ezeknek sestakerteri szőlőjét 600 frt vételárért.

Budapesti gabonatözsde.

okt. 17.

A készárúnylat hivatalos árjegyzései akövetkezők

Bursa	kilós	Ar 100 kg.	kilós	Ar 100 kg.
Bánsági ó	75	7.40	7.50	76
»	77	7.40	7.50	78
»	79	7.60	7.65	80
Tiszavidéki ó	75	7.40	7.45	76
»	77	7.40	7.45	78
»	79	7.55	7.60	80
Pestvidéki ó	75	7.35	7.40	76
»	77	7.35	7.40	78
»	79	7.50	7.55	80
Fehérmegyei ó	75	7.35	7.40	76
»	77	7.35	7.40	78
»	79	7.50	7.55	80
Bácskai ó	75	7.40	7.50	76
»	77	7.40	7.50	78
»	79	7.55	7.65	80
Észak magy	75	7.40	7.50	76
»	77	7.40	7.50	78
»	79	7.55	7.65	80

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram.
Rozs elsőrendű uj	70—72	6.40 6.50
» másodikrendű uj	—	6.45 6.4
Árpa takarmánynak »	60—62	4.10 4.30
» égetni való —	62—64	5.20 6.00
» serfőzdei —	64—66	6.50 5.8e
Zab — — — — — uj	39—41	3.46 6.—
Tengeri bánsági — uj	—	3.80 5.95
» más nemű —	—	3.70 3.75
Repeze bánsági —	—	0.— 1.—
		10.50 10.—

Köbányai sertés-piacz.

okt. 17.

Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű Öreg nehéz (páronként —400 kilon felüli súlyban) — krig. 2. Öreg közép (páronként 300—400 okilogram súlyban) — krig. 3. Fiatal nehéz (páronként 20 kgon felüli súlyban) 52-53 krig. 4. Fiatal közép (páronként 251—320 klg.— súlyban 54—55 krig. 5. Fiatal könnyű páronként 250 kgr. terjedő súlyban — krig. 6. Gyár szedett nehéz páronként 280 klg. felüli súlyban 52—53 kr. Közép páronként 220—240 klg. felüli súlyban 44—45 krig. Könnyű páronként 200 klg. terjedő súlyban 43—44 krig. III. Szerbia Nehéz páronként 260 klg. felüli súlyban 53¹/₂, 54 krig. Közép páronként 220—260 klg. terjedő súlyban 45—46 krig. Könnyű páronként 220 klg. terjedő súlyban 53¹/₂—54 krig.

Sertés létszám 1896 okt. 15-ik napján volt készletben 5747 drb. 1896. okt. hó 16-ik napján felhasználott 153 drb. 1896. okt. hó 16-ik napján elszállított 234 db. 1896. évi október hó 17-ik napjára maradt készletben 5616 db. A hizott sertés üzletrányzata — változatlan.

Nyilttér.

Báli selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott, damaszt s. t. b. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 szín és mintázatban s a. t., a megrendelt aru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat posta fordultával küld: Henneberg G. (cs. kir. udvar szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. (IV.)

Arany Erem. **Kárpáti mellszörp** Érdem Erem.

KÖHÖGÉS ELLEN

mell- és tüdőbetegnek részére.

Ezen szörp mell- és torokbajoknál, elnyalkás-dás, rekedtség, idült hurut, inger és számarköhögés nehéz lélegzés, tüdővéz, továbbá általános és gyomorgyengeségnél legjobb sikerrel használatik.

A mellszörp gyermekeknek is adható. Egy nagy üveg ára 80 kr., egy kis üveg 50 kr.

Kárpáti mellpasztillák

Ezen pasztillák a Magas Tátrán található gyógyfüvek és gyökerekből készülnek, zintén legjobb sikerrel használatnak a fentebb felsorolt betegségeknek. Egy doboz ára 25 kr.

Kárpáti mellthea

Egy nagy csomag 40 kr., egy kis csomag 20 kr. Szintén kitünő sikerrel használatik a fentebb felsorolt betegségeknek.

Valódi cínőségben kapható a készítő **Molnár Lipót** gyógyszerész-nél Kassán, Debreczenben **Tóth Béla** gyógyszerterában Tisza-Palota.

Tömeges bevásárlás folytán

feltűnő olcsón

ajánlja a legjobb minőségű

ZSEBÓRÁKAT

1 évi jótállással,

szebbnél szebb ékszerujdonságokat

Löfkovits Arthur

órák és ékszerész DEBRECZEN, Főpiacz

1 nikl férfi remontoir óra	5 frt	1 divatos arany női melltü	6 frt — kr.
1 aczél »	6 »	1 » » férfi »	4 » — »
1 ezüst »	6 »	1 valódi gémánt gyűrű	6 » — »
1 tula »	1 »	1 tömör arany gyűrű	3 » — »
1 arany női remontoir óra	12 »	1 valódi ezüst láncz	1 » 20 »
1 » férfi »	22 »	1 pár arany női függő	2 » 50 »
1 ezüst női »	7 »	1 » » gyermek függő	1 » 10 »
1 aczél »	6 »	1 » valódi gyémánt függő	9 » — »
13 próbált ezüst gyertyatartó	24 »	14 karat s arany karék	8 » — »
13 » » gyermekevő eszköz	4 »	Divatos ezüst broche	1 » — »
13 » » ezukortartó	28 »	és feljebb	

Ékszergyártás, tüzi zománczosas, óra javítás, vésnöki munkák.

Eladó téglá, fa, cserép.

A pályaudvaron a régi épületek bontását megkezdtem Igen jó minőségű **tégla, cserép és faanyagokat, ajtókat, ablakokat** a helyszínén a pallérnál vagy az irodában Piac-utca 1824 sz. olesó áron eladók.

Stegmüller Arpád.

226.

Az „István gőzmalom” társulat

GYÁRTMÁNYAINAK
ARJEGYZÉSE

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított 1887. évi június 1-én életbeléptetett eladási fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL

Készpenzletés mellett, zsákkal együtt:

A Asztali dara nagyszemű	100 kiló	14.60
B Szinte „aproszemű		13.80
C Királyliszt		13.80
1. Lángliszt kivonat		13.40
2. Elsőrendű zsemlye liszt		13.20
3. Zsemlye liszt		12.60
4. Elsőrendű kenyér liszt		12.00
5. Közép kenyér liszt		11.60
6. Kenyér liszt		11.20
7. Baros kenyér liszt		9.60
8. Takarmány liszt		6.80
11. Finom korpa zsákkal		3.60
11. Durva korpa zsákkal		3.40
12. Csirke buza zsák nélkül		3.20
12. Csirke buza zsák nélkül		3.00

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve.

A. B. 0-6 számig 85 kilogramm.
7. és 8. szám 70
11. és 12. szám 50

Debreczen, 1896. okt. 18.

KÖHÖGÉS,
rekedtség és elnyákosodásnál
a torok és légzési szervek
MINDEN ZAVARAINÁL
melegen ajánljuk

E G G E R
kötő hatásu

mellpasztilláit.

kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban, minden gyógyszerárban és nevezetesebb gyógy-fűszerüzletben.

Fő és szétküldési raktár

E G G E R A. FIAI

Nador-gyógyszertára
BUDAPEST, Váci-körút 17.

Keszler A. műszerész,

DEBRECZEN, a kereskedelmi akadémia épületében
eredeti amerikai varrógépek,

angol és német kerékpár legnagyobb raktára.

Mindenféle gép- és Biczikli részek legocsóbban csakis nálam kapható, valamint mindennemű javításokat műszerész műhelyemben pontosan mér-sékelt árak mellett készítek.

Varró gépek, kerékpárok, írógépek orvosi műszerek, fog-furrógép, vilanygépeket, műlábakat és mindenféle testhordó készülékeket mérték után készítek és javítok.

Nyilvános figyelmeztetés!

Az első egyedül álló varrógép- és kerékpár műszerész javító-műhelye törvényes iparral egyedül Debreczenben.

Csapó kert 159. számú ház

bérbe kiadó
esetleg eladó.

Bővebb felvilágosítás kapható **dr. Fejér Ferencz** ügyvédi irodájában Piac-utca.

Kereskedő segéd

a posztó szakmából

a magyar és német nyelv szóban és írásban teljesen jártas, prima Referenciákkal egy Grázi posztószétküldési üzletben azonnal felvétetik. Magyar nyelvbeni ajánlatok G. Rendi, Graz, Kaiserfeld-gasse 20. intézendők.

Dr. Róthschnek V. Emil

gyógyszertára az „Arany egyszaruhoz”
DEBRECZENBEN, Kossuth-utca 19.
(Alapított 1772.)

Ajánlja következő, közkeveltségnek örvendő általánosan elterjedt és kitűnő minőségű gyógyszer- és pipere különlegességeit:

Dr. Róthschnek-féle SÓSBORSZESZ

sebek, zúzódások vagy gyuladásoknál egyenlő mennyiségű vízzel hígítva borogatásul használható. Csúszos, vagy kőszvényes bántalmaknál tisztán, bedörzsölésül haszná vá, felülmúlhatatlan szer. Egy kávéskanálnyi egy pohár vízbe öntött kitűnő minőségű és ízű szájvizet ad. 20-25 csep ezkorra, csepegtetve a legerősebb gyomorgöröcsőt is megszünteti.

Egy üveg ára 50 kr.

Dr. Róthschnek-féle TANNIN-OLAJ

az egyedül valóban biztosan ható szer, a mely a hajbort jobban, mint bármi más erősíti, ez által meggátolja a haj kihullását! Rövid használat után meglepő az eredmény.

Egy üveg ára 80 kr.

Dr. Róthschnek-féle Kárpáti mellthea

kitűnőnek bizonyult szer köhögés, rekedtség, elnyákosodás, influenza, tüdőhurut s általában a légzőszervek mindennemű betegségei ellen.

Egy doboz ára 20 kr.

Dr. Unna-féle Salicyl-Collodium

a legbiztosabb szer tyukszemek, szemölcsök, bőrkeményedések és rovarcsípések ellen.

Egy üveg ára 50 kr.

Dr. Róthschnek-féle folyékony glicerín crème egy üveg ára 85 kr.
Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan teljesíttetnek.

Dr. Róthschnek-féle

PEPTONOS VÁSMANGANOLDAT

0.6% Fe- és 0.1% Mn. tartalommal. Kellemes ízű készítmény mindennemű kellemetlen mellékhatások nélkül. Kitűnő eredménnyel használva verszegénység, idegbajok, sápkór és hystéria ellen.

Orvosi tekintélyek által ajánlva.

Egy üveg ára 1 frt.

Dr. Róthschnek-féle

SALICYLSAVAS-SZÁJVIZ

a világon a legjobb fogtisztító és konzerváló szer, mely a foghúst erősíti, a fogakat vakító fehérekké teszi, és a száj üregét felüdíti.

Egy üveg ára 35 kr.

Dr. Schichulsky-féle

ARCZENŐCS

hamar és biztosan eltávolítja az arcbőr minden tisztatlanságát, mint szepit, májfoltot stb., a bőrt fehériti és finomítja és főelő-ye, hogy hosszas használat után sem káros, mitűán teljesen ártalmatlan anyagokból van összeállítva.

Egy tógely ára 35 kr.

Dr. Róthschnek-féle

Keletindiai fogcseppek

mindennemű fogfájást a legrövidebb idő alatt megszüntetnek.

Egy üveg ára 25 kr.